

April 1910. Ved det foreliggende Lovforslag gaar man videre end ved den af mig nævnte Lov. Idet man har lagt til Grund § 63 i Fattigloven angaaende Understøttelse til syge, har man ment, at man kunde overføre en saadan Bestemmelse paa dem, der ere Medlemmer af en Arbejdsløsheds-kasse. Lovforslaget gaar ud paa, at naar Arbejdsløsheds-kassens Hjælp ophører, skal vedkommendes Opholdskommune kunne yde Bidrag til den vedkommendes Underhold, dog at det ikke i Varighed og Omfang overstiger den Hjælp, som af Arbejdsløsheds-kassen ydes, og saadan Hjælp skal da ikke have Fattighjælps Karakter. Denne Bestemmelse har jeg intet imod, og jeg vil kunne tiltræde Tanken deri. Derimod maa jeg fraraade den følgende Bestemmelse, som gaar ud paa, at vedkommende Kommunekasse skal have Halvdelen refunderet af Statskassen. Det er, som jeg tidligere har gjort opmærksom paa, i første Række Kommunernes Pligt og Sag at træde til under saadanne ekstraordinære Forhold. Et Spørgsmaal er det dog, om man kan følge Forslaget, som det er affattet, og henlægge et saa stort Arbejde, som det vil medføre, til Kommunalbestyrelserne eller Fattigbestyrelserne. Det vil være meget vanskeligt for Fattigbestyrelserne at kontrollere Arbejdsløsheden for hver enkelt Person, hans Trang og hans Forhold i det hele, thi der skal tildeles vedkommende, hvad der er nødvendigt til hans og hans Families Underhold. Da der her i dette Lovforslag kun er Tale om at understøtte de Personer, der ere Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser, vil jeg henstille til nærmere Overvejelse, om det ikke vil være den naturligste Vej at henlægge Arbejdet med den Understøttelse, der i Henhold til dette Forslag skal ydes, til Arbejdsløsheds-kasserne. Det var det, man slog fast ved Loven af 1. April dette Aar, idet Understøttelsen fra Kommunen blev at yde til de vedkommende Arbejdsløsheds-kasser saaledes, at Arbejdsløsheds-kasserne maatte føre et særligt Regnskab derover. Jeg mener, at den rette Kontrol vil kun kunne øves af Arbejdsløsheds-kassens Bestyrelse, og Arbejdsløsheds-kassernes Medlemmer kontrollere i høj Grad indbyrdes hver-andre.

Jeg erkender, at det har været en

Ulykke for mange Mennesker i denne Vinter, naar de ikke længere have haft Ret til Hjælp fra Arbejdsløsheds-kassen og ikke have kunnet faa Arbejde. Her er altsaa en Udvej, ad hvilken man kunde komme dem i Møde og hjælpe dem saaledes, at de ikke skulle ty til det offentlige Fattigvæsen. Men jeg tror, at den Hjælp, der ydes de arbejdsløse i Fremtiden, ogsaa ifølge dette Lovforslag helst bør ydes dem gennem Arbejdsløsheds-kasserne, det vil være det rette Kontrolapparat, og det vil være den simpleste og naturligste Ordning, at Hjælpen tilflyder dem gennem disse Kasser. Det vil blive en overordentlig vanskelig Opgave navnlig for Københavns Kommune og i høj Grad byrdefuld for Fattigbestyrelserne at skulle kontrollere alle disse Mennesker, som henvende sig til vedkommende Fattigbestyrelse for at erholde Hjælp i Henhold til en saadan Lov, som her paatænkes. Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til velvillig Prøvelse, men jeg maa for mit Vedkommende gentage, at jeg kan ikke tiltræde Forslagets Slutningsbestemmelse om, at Halvdelen af Udgiften refunderes vedkommende Kommune af Statskassen.

Carl Hansen (Præstø Amts 5te Valgkreds): Ogsaa jeg skal fatte mig ganske kort, dels under Hensyn til, at jeg i alt væsentligt kan være enig med den højtærede Indenrigsminister, og dels ogsaa under Hensyn til, at Spørgsmaalet om Hjælp til de arbejdsløse under disse ekstraordinære Forhold har været drøftet saa indgaaende her i Salen i denne Rigsdags-samling. Jeg kan godt se, at der er overmaade meget, der taler for, at man overfører Fattiglovens Bestemmelser i § 63, som gælde for Sygekassemedlemmer, paa dette Omraade. Men ogsaa jeg har nogle Betænkeligheder derved. For det første er jeg enig med den højtærede Minister deri, at det at udrede Halvdelen i Form af Statstilskud, synes der mig ikke at være nogen Grund til. I det hele er det mit Standpunkt, og det Parti, jeg tilhører, har samme Standpunkt i denne Sag, at det er og maa være Kommunernes Sag at støtte i saadanne ekstraordinære Tilfælde. Ved Loven om Arbejdsløsheds-kasser aabnede man Mulighed for at give Kommunerne